

Vonnisnummer / Griffienummer /
Repertoriumnummer / Europees
Datum van uitspraak 2 december 2025
Naam van de beklaagde
Systeemnummer parket 23CO60562 Notitienummer parket GE66.97.000932/2023

rechtbank van eerste aanleg
Oost-Vlaanderen, afdeling
Gent
Kamer G30DI

Vonnis

Aangeboden op
Niet te registreren

In de zaak van het openbaar ministerie tegen:

BEKLAAGDE:

, RRN
geboren
van Belgische nationaliteit
ingeschreven te

beklaagde, vertegenwoordigd door meester , advocaat te

TENLASTELEGGING

Als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek;

optrekken of plaatsen van constructie zonder of in strijd met een geldige vergunning

buiten de gevallen bedoeld in de artikelen 4.2.2. tot en met 4.2.4. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, het optrekken of plaatsen van een constructie, met uitzondering van onderhoudswerken, hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, verkavelingsvergunning, omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen of omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden, hetzij in strijd met de betreffende vergunning te hebben uitgevoerd, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de betreffende vergunning, hetzij in geval van schorsing van de betreffende vergunning, verder te hebben uitgevoerd,

meer bepaald op het perceel gelegen te , kadastraal
gekend als eigendom van
, geboren wonende te ,
aangekocht bij akte van 22 december 2015 verleden voor notaris
, door en ieder voor de helft in
volle eigendom; ingevolgde afstand bij akte van 8 mei 2017 verleden door notaris
, werd voor de geheelheid volle eigenaar;

een fietsenstalling te hebben opgericht in de voortuin

(art. 4.1.1., 3° en 9°, 4.2.1., 1°, a), 4.2.2., 4.2.3., 4.2.4., 6.2.1. lid 1, 1°, en 6.3.1. § 1 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening ; art. 5, 1°, a), en 6 lid 1 Decreet 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning)

te tussen 4 oktober 2021 en 10 februari 2023

PROCEDURE

De dagvaarding werd op 13 oktober 2025 overgeschreven op het kantoor Rechtszekerheid te
Zij vermeldt de kadastrale omschrijving van het onroerend goed dat het voorwerp is van de tenlasteleggingen en identificeert de eigenaar ervan zoals voorgeschreven door de wetgeving inzake hypotheken.

De behandeling en de debatten van de zaak hadden plaats in openbare terechtzitting.

De rechtspleging verliep in de Nederlandse taal.

De rechtbank nam kennis van de stukken van de rechtspleging en hoorde alle aanwezige partijen.

Het openbaar ministerie heeft haar vordering geformuleerd ter zitting.

BEOORDELING OP STRAFGEBIED

A. De feiten

De beklaagde is de volle eigenares van het perceel gelegen aan
. Het perceel is gelegen in woongebied. Naar aanleiding van een anonieme klacht verrichtte de handhavingsambtenaar op 25 oktober 2023 een controle ter plaatse. Daarbij werd vastgesteld dat er in de voortuinstrook een bijgebouw dienend als fietsenberging werd opgericht zonder omgevingsvergunning. De handhavingsambtenaar stelde vast dat er geen enkele technische, feitelijke of stedenbouwkundige reden is om berging vrijgesteld van omgevingsvergunning op te richten in de grote achtertuin. De beklaagde werd op 10 februari 2023 en 8 juni 2023 aangemaand om de constructie vrijwillig te verwijderen. Zij reageerde daarop niet. De beklaagde werd vervolgens uitgenodigd voor verhoor door de politie. In een mail van 1 december 2023 schreef de beklaagde dat een regularisatieaanvraag werd ingediend en dat zij hoopte en vermoedde dat een verhoor overbodig was. In een mail van 7 december 2023 schreef ze *“ik zal de documenten van de vergunningsaanvraag donderdag naar uw kantoor brengen”. Verder heb ik niets toe te voegen en wens ik niet verhoord te worden*”.

De afgesloten fietsenstalling werd gebouwd in de voortuinzone met een grondoppervlakte van 7,42 m², 14 m³ volume, nok-en kroonlijsthoogte 2,22 m. De afstand tot de dichtstbijzijnde perceelsgrens bedraagt 1,16 meter.

Op 11 maart 2024 werd de aangevraagde omgevingsvergunning voor de regularisatie van de fietsenstalling in de voortuin door het college van burgemeester en schepenen geweigerd. De deputatie heeft het bestuurlijk beroep van de beklaagde tegen deze weigeringsbeslissing niet ingewilligd. Ook de Raad voor Vergunningsbetwistingen heeft in haar arrest van 17 april 2025 het beroep van de beklaagde verworpen. In dit arrest staat onder meer te lezen: *“De naar aanleiding van het verslag en/of de hoorzitting geformuleerde replieken zijn niet van die aard*

dat deze een gewijzigd standpunt ten opzichte van dat van de provinciaal omgevingsambtenaar, dat bijgetreden wordt, verantwoorden. Het realiseren van gebouwen in de voortuinstrook kan slecht uitzonderlijk aanvaard worden, in die situaties waar geen alternatieven voor handen zijn en waarin de ruimtelijk meest kwalitatieve uitwerking voorgesteld wordt, wat hier niet het geval is (...)."

Op 16 juli 2024 werd de beklaagde door de handhavingsambtenaar nogmaals aangemaand om de toestand te herstellen in de oorspronkelijke staat met name door de afbraak van de constructie en de voortuinverharding aan te passen naar het vergunde plan. Aan de beklaagde werd tijd gegeven tot 1 september 2024. De beklaagde antwoordde per mail van 16 juli 2024 dat haar raadsman op vakantie is en er tegen 16 augustus een antwoord zou volgen. Er werd evenwel geen verdere informatie ontvangen. In antwoord op een kantschrift van het parket dd. 20 augustus 2024 liet de handhaving ambtenaar weten dat de beklaagde niet meewerkt.

Op 10 september 2024 vorderde de gemeentelijk stedenbouwkundig inspecteur het herstel in de oorspronkelijke staat en aanpassingswerken in de voortuin door (1) het verwijderen van de opgerichte constructie (berging) in de voortuin en (2) het aanpassen van de oprit en voortuin conform het inplantingsplan zoals goedgekeurd op 12 februari 2016. Een hersteltermijn van 90 dagen wordt als ruimschoots voldoende geacht. Er wordt tevens een dwangsom gevorderd van 250 euro per dag in geval niet – uitvoering van het vonnis/arrest binnen de gestelde termijn. Op grond van artikel 6.3.4 §1 VCRO wordt tevens gevorderd om de burgemeester en de stedenbouwkundige inspecteur machtiging te verlenen tot het uitvoeren van de bevolen herstelmaatregel in plaats van de veroordeelde. De Hoge Raad verleende hierop positief advies op 14 november 2024. De herstellvordering werd samen het positief advies van de Hoge Raad aan het strafdossier gevoegd.

B. Bespreking van de tenlastelegging

De beklaagde wordt onder de enige tenlastelegging vervolgd voor het oprichten van een fietsenstalling in de voortuin op het perceel gelegen te

De ten laste gelegde periode betreft de periode tussen van 4 oktober 2021 en 10 februari 2023.

Gelet op de gegevens van het strafdossier en in het bijzonder gelet op de vaststelling van de bevoegde handhavingsambtenaar, de foto's in het strafdossier die deze vaststellingen bevestigen, de mails die de beklaagde naar de politie verstuurde waarin zij liet weten een regularisatieaanvraag te zullen indienen en de vaststellingen derhalve niet betwiste, zijn de feiten zoals gekwalificeerd bewezen in hoofde van de beklaagde. De tenlastelegging werd ten andere niet betwist door de beklaagde noch in conclusies noch op de zitting van 4 november 2025 waarop deze zaak behandeld werd.

De rechtbank stelt vast dat het strafdossier geen concrete gegevens bevat op grond waarvan de exacte datum van de oprichting van deze constructie kan blijken. De beklaagde weigerde in te gaan op de diverse uitnodigingen tot verhoor, er werd geen buurtonderzoek verricht teneinde na te gaan wanneer de constructie gebouwd werd en ook de beklaagde legde geen stukken voor zoals facturen waaruit de oprichting van deze constructie kan blijken. Bij gebrek aan betwisting van de incriminatieperiode door de beklaagde zal de rechtbank dan ook de

incriminatieperiode bewezen verklaren.

C. De straftoemeting

Bij de straftoemeting houdt de rechtbank rekening met de aard en de objectieve ernst van de bewezen verklaarde feiten, de begeleidende omstandigheden, de eventuele strafverzwarende factoren en de persoonlijkheid van de beklaagde zoals die blijkt uit haar strafrechtelijk verleden, gezinstoestand en arbeidssituatie, voor zover de rechtbank die kent.

De straf heeft niet alleen een vergeldende functie, ze moet ook preventief werken: ze moet beklaagde ertoe aanzetten in de toekomst geen misdrijven meer te plegen.

De door de beklaagde gepleegde feiten kunnen niet getolereerd worden. Zij heeft zonder omgevingsvergunning een opvallend bijgebouw opgericht in de voortuinstrook dewelke dienst doet als fietsenberging.

De feiten veroorzaken een maatschappelijk ongenoegen. De illegale constructie is ten andere ook aan het licht gekomen op basis van een anonieme klacht. Uit de foto's gevoegd in het strafdossier blijkt dat deze reeds jarenlange door de beklaagde volgehouden toestand de onmiddellijke omgeving bezwaard en een negatieve weerslag heeft op de plaatselijke ordening.

De op te leggen straf moet duidelijk maken dat de naleving van de regels ter bescherming van het leefmilieu ernstig genomen moet worden en dat de beklaagde zich niet ongestraft boven de wet kan stellen.

De beklaagde stelde het eigen belang boven het belang dat de gemeenschap heeft bij een goede ruimtelijke ordening.

De beklaagde handelde daarbij doelbewust, uitgaande van de stoutmoedige en verwerpelijke opvatting dat bouw misdrijven en het herstel ervan niet ernstig worden genomen. Zij ging meermaals niet in op de uitnodiging tot verhoor daar zij dit zelf niet noodzakelijk achtte.

De op te leggen straf moet duidelijk maken dat de naleving van de regels ter bescherming van de ruimtelijke ordening en natuur ernstig genomen moet worden en dat de beklaagde zich niet ongestraft boven de wet kan stellen.

De beklaagde verzoekt de rechtbank haar de gunst van de opschorting te verlenen. Zij stelt dat ze een alleenstaande moeder is van twee jonge schoolgaande kinderen, de inbreuk zou betrekking hebben op een kleine fietsenstalling, ze stelde ter goeder trouw te hebben gehandeld en een misvatting te hebben gehad over de toepassing van het Vrijstellingsbesluit. Zij is tewerkgesteld bij _____ zodat een straf haar toekomstig bestuursmandaat bij _____ (kansspelsector) in het gedrang zou kunnen brengen temeer zij op vandaag wel nog over een blanco strafverleden beschikt. Het openbaar ministerie verleende een positief advies op de zitting.

Enkel gelet op het blanco strafverleden van de beklaagde, haar tewerkstelling binnen waarbij het behoud van een blanco strafverleden van belang is met het oog op een eventuele verdere professionele carrière binnen de kansspelsector alsook gelet op de aard van de inbreuk, zal de rechtbank aan de beklaagde de gunst van de opschorting te verlenen. De beklaagde weet zich ten andere nog geconfronteerd met het hierna bepaalde en bevolen herstel. Deze opschorting zal de beklaagde afdoende op het ontoelaatbare van haar handelen moeten wijzen en haar ertoe moeten aanzetten om in de toekomst geen nieuwe feiten meer te plegen.

STEDENBOUWKUNDIG HERSTEL

De burgemeester/ verbalisant ruimtelijke ordening vorderen namens het herstel in oorspronkelijke toestand en aanpassingswerken in de voortuin door:

- het verwijderen van de opgerichte constructie (berging) in de voortuin;
- het aanpassen van de oprit en voortuin conform het inplantingsplan zoals goedgekeurd op 12 februari 2016.

Er wordt een hersteltermijn van 90 dagen gevorderd, een dwangsom van 250 euro per dag in geval niet – uitvoering van het vonnis/arrest binnen de gestelde termijn en op grond van artikel 6.3.4 §1 VCRO de machtiging te verlenen aan de burgemeester en de stedenbouwkundige inspecteur tot het uitvoeren van de bevolen herstelmaatregel in plaats van en op kosten van de veroordeelde.

De Hoge Raad verleende hierop positief advies op 14 november 2024.

Het openbaar ministerie sloot zich bij deze herstellvordering aan op de zitting van 4 november 2025.

De rechtbank stelt vast dat het herstel nog niet werd uitgevoerd.

De rechtbank sluit zich aan bij de stelling van de beklaagde dat de herstellvordering onontvankelijk is in zoverre deze betrekking heeft op de gevorderde aanpassingswerken van de oprit-en voortuin conform het inplantingsplan zoals goedgekeurd op 12 februari 2016 nu er geen straffvordering voor deze feiten werd ingesteld door het openbaar ministerie. Meer bepaald werd voor het verharding van de voortuin in strijd met de omgevingsvergunning van 12 februari 2016 geen tenlastelegging voorzien. De herstellvordering wordt op dit punt dan ook afgewezen als onontvankelijk.

De beklaagde argumenteert verder dat het strafdossier enkel een ontwerp van herstellvordering bevat waardoor niet voldaan zou zijn aan artikel 14 en 15 van het Procedure- en werkingsreglement Hoge Raad voor de Handhavingsuitvoering. De rechtbank volgt dit niet. Uit stuk 61 blijkt dat de Hoge Raad voor de Handhavingsuitvoering gevat werd om advies uit te brengen over *“de herstellvordering van de gemeentelijke stedenbouwkundige inspecteur*

namens en niet over een ontwerp-herstelvordering. Ook de herstelvordering waarover de Hoge Raad advies verleende zoals gevoegd met stuk 71 draagt de titel '*herstelvordering*' en deze werd digitaal ondertekend door de bevoegde verbalisant ruimtelijke ordening op 27 oktober 2023. De rechtbank stelt dan ook vast de herstelvordering formeel is en in overeenstemming is met de artikelen 14 en 15 van het Procedure- en werkingsreglement Hoge Raad voor de Handhavingsuitvoering, waarvan de voorschriften ten andere niet op straffe van onontvankelijkheid zijn voorgeschreven.

De rechtbank is verder van oordeel dat de herstelvordering niet gesteund is op motieven die vreemd zijn aan de goede ruimtelijke ordening of die uitgaan van een opvatting over de goede ruimtelijke ordening die kennelijk onredelijk is.

Uit het strafdossier blijkt dat de constructie de ruimtelijke draagkracht van het perceel in het voortuin wel degelijk overschrijdt. Het bouwen van de constructie bracht bovendien een extra verharding op de reeds bestaande verharding in de voortuinstrook teweeg.

De stelling van de beklaagde dat in de onmiddellijke omgeving van haar perceel er vergelijkbare woonondersteunende constructies zijn, ingeplant in de voortuin en voor de zijdelingse bouwvrije strook van 3 meter en met beperkte toegang tot de achtertuin, volgt de rechtbank niet. De beklaagde maakt bij haar eenzijdige vergelijking geen onderscheid tussen gebouwen die vrijgesteld zijn van vergunning overeenkomstig het vrijstellingenbesluit versus vergunningsplichtige bijgebouwen. Tevens wordt geen onderscheid gemaakt met constructies in de voortuin versus zij- en achtertuin. De rechtbank verwijst in dit verband naar stuk 65 tot 68 waaruit blijkt dat in geen gelijkaardige houten hokken of andere constructies voorkomen in de voortuin.

Ook uit de grondige motiveringen van de weigeringsbeslissingen van het College van Burgemeester en Schepenen en de Deputatie waarin telkenmale een recente toets van de plaatselijke goede ruimtelijke ordening werd gemaakt, is het duidelijk dat de fietsenberging niet in het straatbeeld van past.

De rechtbank steunt tevens op de motieven zoals ontwikkeld in het arrest van de Raad voor Vergunningsbetwistingen dd. 17 april 2025.

De fietsenberging is niet kennelijk verenigbaar met de plaatselijke goede ruimtelijke ordening. De huidige wederrechtelijke toestand staat - blijkens de voorliggende gegevens van het strafdossier - haaks op de concrete invulling van de tuinzones van de percelen met woningen binnen de onmiddellijke omgeving. Ook uit stuk 76 blijkt de oprichting van het houten bijgebouw in de voortuin afwijkend is van de onmiddellijke omgeving en dat integenstelling tot de bewering van de beklaagde dergelijke gelijkaardige bergingen in de onmiddellijke omgeving niet voorkomen. De voortuinen moeten voorbehouden blijven voor groen en een open karakter behouden. Er is derhalve ook geen sprake van een miskennis van een gelijke behandeling van gelijkaardige feiten door de herstelvorderende overheid.

De overige in conclusies ontwikkelde argumenten zijn niet van aard om deze vaststellingen en conclusies te ontkrachten.

Op grond van voormelde vaststellingen en overwegingen oordeelt de rechtbank dat de herstellvordering derhalve niet kennelijk onredelijk is.

De schade die door het bouw misdrijf is berokkend aan de goede ruimtelijke ordening, kan slechts worden opgeheven door het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand. De verwijdering ervan is dus noodzakelijk. Eveneens blijkt hieruit dat de door de beklaagde gesuggereerde aanpassingswerken dan wel het betalen van een meerwaarde niet volstaan als herstelmaatregel.

Het herstel zoals gevorderd dient te worden opgelegd teneinde het perceel te herstellen, meer bepaald het herstel in de oorspronkelijke staat zoals omschreven in de herstellvordering.

De uitvoeringstermijn wordt bepaald op de redelijke termijn van 90 dagen.

Het opleggen van een dwangsom als drukkingsmiddel voor het uitvoeren van het bevolen herstel is eveneens noodzakelijk. De stelling van de beklaagde dat het opleggen van een dwangsom volstrekt onevenredig is omdat er sprake is van een economisch voordeel met de fietsenberging en de constructie volgens haar een beperkt ruimtelijke impact heeft, volgt de rechtbank niet. Het strafdossier heeft aangetoond dat de beklaagde niet bereid is om tot vrijwillig herstel over te gaan.

Het bedrag ervan kan door de rechter bepaald worden zelfs zonder een specifiek gevorderd bedrag of hoger dan het gevorderde bedrag.

Het volstaat dat een dwangsom gevorderd wordt.

De gevorderde dwangsom van 250 euro per dag wordt in hoofde van de beklaagde opgelegd gelet op de onwil om over te gaan tot het herstel doch kan beperkt worden tot de som van 150 euro gelet de eerder geringe constructie. Een dwangsom is evenwel noodzakelijk om het herstel te bereiken. Teneinde de beklaagde ertoe aan te zetten gevolg te geven aan het bevolen herstel, zal de rechtbank geen bedrag bepalen waarboven de dwangsom niet meer kan worden verbeurd.

Het bestuur heeft er tenslotte belang bij dat de veroordeelden zelf de veroordeling tot het herstel nakomen gelet op de beperkte overheidsmiddelen, de zware procedure van aanbesteding en de lange tijd nodig voor een ambtshalve uitvoering.

BEOORDELING OP BURGERLIJK GEBIED

Gelet op het mogelijke bestaan van schade veroorzaakt door het bewezen verklaarde misdrijf past het de burgerlijke belangen aan te houden.

TOEGEPASTE WETTEN

De rechtbank houdt rekening met de volgende artikelen die de bestanddelen van de misdrijven en de strafmaat bepalen, en het taalgebruik in gerechtszaken regelen:

art. 11, 12, 14, 16, 31, 32, 34, 35 en 41 van de wet van 15 juni 1935;
art. 4 Wet van 17 april 1878 - Wet houdende de voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering;
art. 162, 182, 184, 185 §1, 189, 190, 194, 195 Wetboek van Strafvordering;
art. 1, 2, 3, 7, 66, 100 Strafwetboek; alsmede de artikelen en wetsbepalingen aangehaald in de tenlasteleggingen, zoals hiervoor omschreven;
art. 4 §3 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand;
art. 91 2^e lid van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement van de gerechtskosten in strafzaken;
art. 1 (§1, 1° en §2), 3, 5, 6, 13 van de Wet van 29 juni 1964;

DE RECHTBANK:

op tegenspraak ten aanzien van

OP STRAFGEBIED

Ten aanzien van

Verklaart de enige tenlastelegging lastens bewezen.

Gelast ten voordele van de **OPSCHORTING** van de uitspraak van de
veroordeling met een proeftijd van **5 jaar**.

Veroordeelt tot betaling van:

- een bijdrage van **26,00 EUR** aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand
- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt **61,01 EUR**
- de kosten van de strafvordering tot op heden begroot op **367,16 EUR**

HERSTELVORDERING

Verklaart de herstellvordering onontvankelijk voor wat betreft de gevorderde aanpassingswerken in de voortuin, meer bepaald het aanpassing van de oprit en voortuin conform het inplantingsplan zoals goedgekeurd op 12 februari 2016.

Verklaart de herstellvordering voor het overige ontvankelijk en veroordeelt
op vordering van de burgemeester/gemeentelijk stedenbouwkundig inspecteur
van en het openbaar ministerie tot **het herstel in de
oorspronkelijke toestand** met betrekking tot het perceel gelegen te ,
kadastraal gekend als , eigendom van
door het verwijderen van de opgerichte constructie (berging) in de
voortuin.

Bepaalt de termijn voor de uitvoering van de herstelmaatregelen op **90 dagen**.

En dit onder verbeurte van een **dwangsom** van **150 euro** per dag vertraging in de nakoming van dit bevel lastens de beklagde.

Zegt voor recht dat de stedenbouwkundig inspecteur en de burgemeester, indien het vonnis niet vrijwillig wordt uitgevoerd binnen voormelde termijn, **ambtshalve in de uitvoering** ervan kunnen voorzien, overeenkomstig artikel 6.3.4 VCRO, op kosten van de veroordeelde.

OP BURGERLIJK GEBIED

De rechtbank houdt ambtshalve de burgerlijke belangen aan.

Dit vonnis is gewezen en uitgesproken in openbare zitting op **2 december 2025** door de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent, kamer G30DI:

- , rechter

in aanwezigheid van het lid van het openbaar ministerie vermeld in het proces-verbaal van de terechtzitting,
met bijstand van griffier